

Музична вітальня

«ЛУНАЄ ПІСНЯ ВІЛЬНИХ ПАЦАНІВ»

«Група подоженого дня» не проіснувала і двох років. Але вплив її на розвиток так званого радянського року важко переоцінити. Музиканти групи знають не тільки у Рідному Харкові, але й в Ростові та Воронежі, Вільносі та Таллінні, Києві та Ленінграді. Студійні магнітофонні альбоми «ПД» були удостоєні диплома другого ступеня на всесоюзному конкурсі магнітофонних альбомів журналу «Аврора». Творче кредо групи стало зразком для наслідування для багатьох самодіяльних музикантів у Харкові та за його межами.

Іноді здається, що нічого нового у рок-ролі вже не відбувається, що все вже було в минулому. Але це враження зберігається лише до того часу, поки не з'являється в активі року іще одне неординарне явище. І як же приємно було, коли це явище, переступаючи межі художності та соціальності, став символом часу, буття, тобто концентрованим вираженням способу життя. Так було з «Мешіною часу», «Акваріумом», та ж саме відбулося і з «ПД».

Група подоженого дня утворилася у січні 1987 року. До її складу увійшли Павло Михайленко (бас-гітара, вокал, автор музики і текстів), Олег Клименко (гітара), Євген ОБ-

ривченко (клавішні) та Володимир Кирилін (барабани). До кінця була готова перша програма «ПД», витримана в осмелюваному у хард-року та мелодійному металі. На весняних концертах у межах рок-клубу група користувалася незначною популярністю, незважаючи на непогану зіграність та досить жорстке звучання, що імпонує більшості шанувальників року в нашому місті. Ніхто тоді не передбачав, що «ПД» зможе увійти до складу найращих вітчизняних груп.

Поверто до успіху прийшов влітку 1987 року, коли трое харківських музикантів — П. Михайленко, К. Костенко та О. Чернецький (що раніше

грав у групі «Рок-фронт») — поїхали до Риги і несподівано потрапили на місцевий рок-фестиваль як гості-виконавці. Хлопці ніколи не грали разом і тому назвалися «Різни люди», не мали нормально настроєних інструментів, але зіграли хто на чому композиції з майбутньої програми «ПД» («Росія», «Правда», «Паука», «Робітничий рок-рол»). Реакція слухачів ошелешила: «Різни люди» обійшли на фестивалі не тільки всі групи ризького рок-клубу, але й гостей з інших міст, за винятком свердловського «Чай-Фу», що зайняв перше місце. А слухачі просто переконалися у існуванні нового підходу до виконання року, що єднає ідеї соціальності з нестандартним музичним рішенням.

«Різни люди» зауважили поведінку додому, де було вирішено ввести до складу «ПД» Сашка Чернецького, голос якого був однією з причин успіху в Ризі. До «ПД» прийшли нові пісні Чернецького, нова концепція звучання, а згодом і новий імідж.

Виступ «ПД» на першому фестивалі Харківського рок-клубу (листопад 1987 р.) остаточно затвердив групу на чолі харківського року. Все більший успіх приходить до пісень, написаних Чернецьким: більш прямі, їдкі і ялі, вони легше і швидше сприймалися слухачами, ніж сатиричні пісні Павла Михайленка.

Група почала гастролювати, отримуючи запрошення з інших міст країни: Воронеж, Горький, Київ, Вільноса, Ростова-на-Дону. І всюди — величезний, ошелешуючий успіх. Ось який влітку ленінградського журналу «РЮ» про виступ «ПД»: «З пеших акордів, з появи музикантів на сцені зал ніби під током опинився. Вокаліст «ПД» — Сашко Чернецький — справжнє вочення — з'являється на сцені і недоторканий, нашорошений, злий — волосся морне, скукожене, ледає на очі — вузькі, злі, астулилися, у піддажку якоюсь табірному, постміж крижана... Від їхніх пі-

сень мороз по шкірі! Людей ніби загнали в нуток, довели до межі, все, вже більше нічого не залишилося, і вони не співають, а просто кров їде горлом. Співали з такою силою, неважко і мурко, що тебе буквально смочувало від злості та бажання шось зробити».

У чому ж причина такого успіху групи?

Творчість «ПД», і перш за все Сашка Чернецького, є миттєвою реакцією на події складного громадського механізму. Гостросоціална спрямованість пісень «ПД» з'явилася у період зародження глєсності у нашому суспільстві. Причому тиск командно-біюрократичної системи музиканти відчували і сьогодні, а у 1987 році багато пісень «ПД» просто заборонили для публічних виступів, хоча треба визнати, вони сьогодні виглядають невиннішими, ніж деякі статті у «Правді». Але тоді незвичайна сміливість висловлювань на громадянсько-політичні теми, що мала традиційну рок-музичну форму, і сприяла сходженню «ПД» на Олімпі вітчизняного року. І зайняв цей процес всього кілька місяців.

У червні 1988 року «Група подоженого дня» була запрошена на шостий фестиваль Ленінградського рок-клубу, що вже само по собі свідчило про загальносоюзне значення групи, оскільки Ленінград визнавався столицею радянського року. Харків'яни знову таки були, мабуть, найяскравішим волевиєм того фестивалю.

На жаль, з липня 1988 року концерти виступи довелось перервати у зв'язку з погіршенням здоров'я Чернецького і зростаючим розбіжностямі всеодині групи. У листопаді 1988 група ще встигла знятися у фільмі С. Овчарова «Оно», але у цьому складі вже більше не з'являється.

Розпад «ПД» не змусив Чернецького та Михайленка стояти на місці. Група відродилась під назвою «Різни люди», до неї, окрім Сашка та Павла, увійшли еривкувальник Олег Клименко та Олексій Сечин (барабани).

У новій програмі хлопці залишилися вірними гостросоціалному «русському року», продовжуючи творчу лінію «ПД». Влітку 1989 року до них із своїми піснями приєднався вокаліст та музичний інструменталіст із латвійської (Горьковська область) «Групи подоженого дня» (трапляються ж такі збіги!) Сергій Чиграков. Група кілька разів вже виступила у новому складі і була найкращим тепло зустрінута своїми шанувальниками.

Випадковий чи закономірний успіх «ПД»?

На мій погляд, закономірний. Група використовує традиційну рокову стилістику, не замінюючи на ній, а вміло поєднуючи із руським традиційним і сучасним міським фольклором, що викликає у слухачів і почуття патріотизму, і почуття прирченості до музичного діяства. Група досить злобаденна, що зближує її із слухачами покоління, що пробуджується. А в тому, що покоління пробуджується від зестійного сну, заслуга не тільки нового політичного імкнення, але й таких імпульсів «знизу», як творчість «ПД», «ДД», «Чай-Фу» та інших рок-груп. І зрозуміло, на суперуспіх «ПД» безпосередньо вплинув голос Сашка Чернецького — могутній, різкий, хрипливатий, що поєднує в собі бар'ядісну вокальну традицію та хард-роковий манір. Саме Сашка голос я б назвав головним інструментом «ПД». І нарешті сценічний образ групи — фантастична привабливість Чернецького (при зльоті його довгоїший грубості), мила легкованість Михайленка, зосередженість Клименка, а останнім-чисом і самозбутий Чиграков — все це і створило дійсно творчий настрій, що володіє групою на концертах.

Хочеться сподіватися, що, незважаючи на всі об'єктивні і суб'єктивні перешкоди, «Різни люди» ще довго будуть реалізувати свої шанувальники, які справедливо вбачають в них свою громадянську совість.

Сергій КАПЛІН,
наш громадський кореспондент.

ЧЕРЕПОВЕЦ 1990

АКУСТИКА

I ВСЕСОЮЗНЫЙ
ФЕСТИВАЛЬ
РОК
АКУСТИКА

«ВООБЩЕ-ТО, ПОЧТИ ВЕСЬ НАШ РОК — ЭТО АКУСТИКА.
ВЕДЬ БОЛЬШЕЙ ЧАСТЬЮ ДЕЛО КАК ПРОИСХОДИТ!
БЕРЕТ ЧЕЛОВЕК ГИТАРУ,
СОЧИНЯЕТ СЕБЕ ПОТИХОНЬКУ ПЕСНИ, А УЖ ПОТОМ,
ЕСЛИ ЕСТЬ ЖЕЛАНИЕ И ВОЗМОЖНОСТЬ,
ЗОВЕТ ДРУЗЕЙ И ВРУБАЕТ ГИТАРУ В УСИЛИТЕЛЬ».

«...В рок-движении 80-х наконец слились в единый поток два главных течения нашего народного песенного творчества, причем бардовская песня была уже чисто российским явлением, последним живым побегом на древе русской поэзии, нашей вековой традиции слова (то, что не успели задушить цензурой, опедерастить или выдворить за кордон). Не учитывая двойственной природы нашего современного рока, невозможно понять, почему он вдруг перестает копировать битлов и цепелинов и обретает неповторимые, самобытные черты: не потому ведь, что вошли в моду рок-вариации на тему двух-трех банальнейших «городских романсов» начала века, а потому, что и Боб, и Майк, и Башлачев были прежде всего поэтами с гитарой», — писал ныне распавшийся журнал «Урлайт» в минувшем году.

Можно, разумеется, спорить по поводу «последнего живого побега», но то, что этот побег был наиболее массовым — вне всякого сомнения.

Изгнанные с концертных площадок рокеры, собственно говоря, не изобрели ничего нового — взяв «шиховскую» нашу гитарку и уйдя с ней на кухню, они всего лишь переняли эстафету у выдохшегося «казпешного» поколения.

Именно тогда рок-н-ролл нашел, наконец, в России свои новые корни, превратившись в домашнюю, бытовую песню.

Варианты типа: «Тексты — дрянь, зато барабанщик клевый» — на кухне уже не проходили: между тобой и мной — метр воздуха, два листа фанеры и шесть струн. Так что, если не хочешь, можешь не петь — я тебя не кормлю.

Но почему-то пели.

Это по поводу «шоу-бизнеса».

В чем разница между рок-акустикой и КСП не знает никто, хотя бы потому, что никто не знает, что такое рок. Один любит Моррисона, другой — Окуджаву, а третий — и того и другого. Впрочем, различие, конечно, не только в этом.

Поэтому смешно было бы полагать, что все участники нынешнего фестиваля — некие единомышленники и борются за какое-то общее дело.

Они все — разные, и у каждого — своя правда.

К сожалению (или к счастью), Череповец не резиновый, и всех, кого надо, он не вместит.

Так что, даст Бог, через год соберемся опять.

Акустика... Аку-стиха, Стихия, Куст, Уста, Вкус, Кустарный, Стекло, Акстафа (это портвейн такой), Константин Устинович, Стук, Кисть, Каста, Акушерство.

Хрустальная Ось и Хруст Костей...

Если вас однажды спросят, где и когда придуманы эти песни, ответьте им: **ЗДЕСЬ И СЕЙЧАС.**

МАЙК

Все в порядке

Я привык к тому, что всю жизнь мне везло,
 Но я поставил на «двойку», а вышел «зеро»
 И вот самоубийца берется за перо
 И пишет
 И скрип пера по бумаге — как
 предсмертный хрип
 Мой евнух был героем, но он тоже погиб
 Я кричу, но ты не слышишь мой крик
 И никто не слышит
 Я встану и подожгу к открытому окну
 Вызывая тем самым весь мир на войну
 Я взрываю мосты, но я никак не пойму,
 Кто их строил
 И последний автобус ушел уже давно
 И денег на такси мне не хватит все равно
 Я видел все это когда-то в кино
 И все равно я расстроен
 Но не пугайся, если вдруг
 Ты услышишь ночью страшный звук —
 Все в порядке: просто у меня
 Открылись старые раны

Я пишу стихи всю ночь напролет
 Знаю наперед, что их никто не прочтет
 Зачем я жду рассвета — рассвет не придет:
 Кому он нужен
 Слава Богу, осталась бутылка вина
 Но как странно ползет на стену стена
 И я посередине, но я сам виноват —
 И к тому же простужен
 Но не пугайся...
 И даже тишина звенит в моих ушах
 И стрелки почему-то застыли в часах
 И дым в глазах, и цепь на руках
 И нечего есть
 Но все будет так, как оно быть должно
 Но все будет именно так — другого не дано
 И все же как бы я хотел, чтобы ты

Александр БАШЛАЧЕВ

Посошок

Эх, налей посошок, да зашей
 мой мешок —
 На строку — по стежку, а на слова —
 по два ша.
 И пусть сырая метель мелко вьет
 канитель
 И пеньковую пряжу плетет в кружева.
 Отпейте немых! А я уж сам отпою.
 А ты меня не щади — срежь

ударом копыя.
 Но гляди — на груди повело польничью.
 Расцарапав края, бьется в ране ладья.
 И запел злым ключ. Закипел, забурился.
 Сзвертело ладью на весеннем ручье.
 А я еще посолил. Рюмкой водки долил.
 Размешал и поплыл в беспорядке
 белье.
 Перевязан в венки мелкий лес вдоль
 реки.
 Покрути языком — оторвут с голозой.
 У последней заставы блеснут огоньки.
 У дороги штыком преградят часовой.
 — Отпусти мне грехи! Я не помню

молить.
 Если хочешь — стихами грехи замолю,
 Но объясни — я люблю оттого,
 что болит,
 Или это болит оттого, что люблю.
 Ни узды, ни седла. Всех в расход.
 Все дотла.
 Но кое-как запрягла. И вон —
 пошла на рысях!
 Эх, не беда, что пока не нашлось
 мужика.

Одинокая баба всегда на сносях.
 И наша правда проста, но ей
 не хватит креста
 Из соломенной веры в «спаси-сохрани».
 Ведь святых на Руси — только знай
 выноси!
 В этом высшая мера. Скокс-скорони.
 Т.: что ты, брат, давай! Ты пропускай,
 не дури!

Да постой-ка, сдастся и ты мне знаком...
 Часовой всех времен улыбнется:
 — Смотри! —
 И подымет мне веки горячим штыком.
 Так зашивай мой мешок, да наливай
 посошок!
 На строку — по глотку, а на слова —
 и все два.
 И пусть сырая метель все кроет
 белый шелк,
 Мелко вьет канитель да плетет
 кружева.

была здесь,

Как бы я хотел, чтобы ты была здесь...
 Но на завтра ожидается мрачный прогноз
 К тому же я остался без папирос
 Из каждой клетки нервов горит свой вопрос,
 Но ответ не найти
 Но так ли я уверен, что мне нужно знать ответ
 Просто я — часть мира, которого нет
 Мой последний шедевр — немислимый бред,
 Мой последний куплет давно уже спет
 Так было, так есть, так будет много-много лет
 И нет другого пути

Так не пугайся, если вдруг
 Ты услышишь ночью страшный звук —
 Все в порядке: просто у меня
 Открылись старые раны

Андрей МАКАРЕВИЧ

Летучий голландец

Каждый день, отправляясь в плаванье
 По морям сквозь ветра и бури,
 Я мечтаю о тихой гавани,
 Где б мои корабли уснули
 И о пристани в синих сумерках,
 Где огни угольками рдеют,
 Где не верят тому, что умер я
 Где все время ждут и надеются.
 Как давно ты меня оставила,
 Моя тихая старая гавань
 И с тех пор моя жизнь отравлена
 Пересудами и грязным салом
 Плыли прочь, онемев от ужаса
 Лишь завидя мой парус белый —
 Никому не хватило мужества
 Подойти и узнать, в чем дело.
 А потом — где б они ни плавали
 Мстя за страх, что тогда испытали,
 Объявляли посланцем дьявола,
 Кораблем мертвецов называли
 Дай им Бог оправдаться дочиста,
 Оставаться в мирке постели
 И не знать, каково одиночество
 Под огнями Святого Эля.

Роман НЕУМОВ

Час до полночи

Ветер задохнулся в пламени свечи
 Двери напоролись на свои ключи
 Красными руками машут фонари
 А у мира — час до полночи
 Праведный убийца плачет у креста
 Гордая невеста, каменная фата
 Подлые герои в пламенной ночи
 А у мира — час до полночи
 С непонятной казни потянулся люд
 Злыми кулаками ударяя в грудь
 Ненависти флагом комкая ряды
 А над миром — небо с полбеды.

Солдат Вселенной

Я привык бродить один и глядеть в чужие окна,
В суете немых картин отражаться в мокрых стеклах
Мне хотелось бы узнать, что вас ждет и что тревожит ваши сны,
Но вот опять приходит ночь, и день на прасно прожит.

Мы устали от потерь, а находим слишком редко
Мы скитались, а теперь мы живем в хрустальных клетках
И теперь чужая радость не осушит наших слез,
и нам осталось

Только ждать, какая малость, — ждать того, кто не придет!
Трудно ждать, почти не веря, все стерпеть — еще труднее.
Зажгите свет, откройте двери, быть может, мы еще успеем,
Быть может, мы еще услышим грохот льдин в реке, и я из дома вышел...
И увидел: я один — и только снег на крышах...

И я бежал из ледяного плена, мне было мало на Земле тепла...
И мне казалось, я — Солдат Вселенной в Мировой Войне добра и зла,
И грянул бой на целый белый свет, и через миг Земля очулась ото сна,
А назову, — как всегда, то зима, то весна...

Юрий ШЕВЧУК

Прекрасная любовь

Мелодии цветов с затерянным началом —
Я слышу эти ноты, похожие на сны...

Итак
Когда-то в старину с бродягой обвенчалась
Прекрасная Любовь с бродягой обвенчалась,
Связали их дорожки хрустальные мосты.
Прекрасная Любовь, нам праздновать

Кровавые закаты пылают над рекой
Идем скорей туда, там лужа пустила семя

И нашим миром правит уродливой рукой,
Прекрасная Любовь, там ждут тебя живые,
Позволь себя увидеть тем, кого ведут

на смерть
Там по уши в грязи, но все же не слепые
Дай разуму свободу, дай чувствам не истлеть.
И вот
Прекрасная Любовь влетела птицей в город,
И плакал, видя чудо, очнувшийся народ,
Трон лики не устоял, бежал в испуге враг,
Да жаль, погиб бродяга у городских ворот.

БГ

Немое кино

У меня был друг, его звали Фома,
Он забыл все слова, кроме слова «чума».
С утра было лето, а теперь зима
Наверное, мой ревер сошел с ума.
Я устал пить чай, устал пить вино,
Зажел весь свет, но стало темно.
Десять лет я озвучивал фильм,
Но это было немое кино.
Панки любят грязь, а хиппи — цветы
И тех, и других берут менты
Ты можешь жить любя,
ты можешь жить грубя,
Но если ты не мент, то возьмут и тебя.
Я видел чудеса обеих столиц,
Святых без рук и женщин без лиц
Все ангелы в запое, я не помню, кто где,
У роверов рак мозга, а джазмены — в П...
Я устал пить чай, устал пить вино,
Я забыл все слова, кроме слова «говно»,
Десять лет я озвучивал фильм,
Но это было немое кино.

Дмитрий РЕБЯКИН

Не придет пора

Утром расцелую Васку в мокрые губы
Высмотрю, как парень деву ласками губит
Я хочу домой

Пухом распускаются тонкие ивы
Весело бока стегают дядьки крапивою
Я хочу домой

Полею пробираются долгие тени
Волгой забавляется утренний Стенька
Я хочу домой

Сотый поцелуй не спасет от обиды
Точит путь соленая по скулам разбитым
Я хочу домой

Выдают испарину хищные взгляды
Сникнул непонятные стенами рядом
Ров у реки — пни да коряги
Здесь сопляки — соколы лягут
Плечо в плечо

Выпьют беды хохотом гулкие души
Палево нутра поздней клятвой притушат
Лопнет воротник у беспутого брата
Надвое разрубит век секира-расплата
Высохнет кулак бесполезною дракой
Свяжет День грозу свежерубленной плахой

Пеной пустой выкипят крики
Кто в зыбь — устоял видел великим
Слово свое
Дело свое
Имя свое

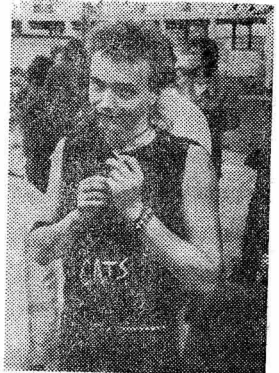
Не придет пора отвечать за потеху
Не придет пора

Константин КИМЧЕВ

Лунный вальс

Маленький забытый всеми театр

Свет нероскожных ламп
Из неба поют голоса тех,
Кого я любил и ждал
Музыка зовет меня вверх
Я уже на вершине крыш
Мы танцуем лунный вальс.
Хотя я не сплю, а ты спишь
Ну а там, внизу
Тает снег, тает снег
Там, внизу
Тает снег.
Сотни свечей ждут огня
Тысячи глаз — глаз
Я начинаю играть в игру,
Когда на часах час
И вновь там, внизу
Тает снег, тает снег
Там, внизу
Тает снег.

Никто не хотел умирать

залеплен гневом и штукатуркой, белесый сумрак промелчал в рукава
 Напряжся мускул, ослабили вены, нажали кнопку — размякли мозги
 А тем, кто ни разу не видел, закройте глаза равнодушной рукой
 Ведь никто не хотел умирать
 Никто не хотел умирать
 Никто не стал выбирать
 Никто не смог выбрать

Порочный запах засохшей рыбы, заиндеветший комок нищеты
 Обмылок мысли зажав в коленях, подвал наполнил равнодушный сквозняк
 А тем, кто ни разу не верил, позволяйте забить изнутри ворота
 Ведь никто не хотел умирать...
 Пусто в доме который месяц, который месяц проливной приговор
 Без проризаний и рассуждений текут эмоции в промежуток судьбы
 А тем, кто ни разу не жил, подарите свободу сидеть за столом
 Ведь никто не хотел умирать...

Владимир ШАХРИН

Ветер-шалун

Ветер-шалун задирает подошвы
 Он делает все, что хочет
 Я завидую ему, я хочу
 быть ветром
 О поступках моих будут
 гадать по приметам
 Океанские рыбы такие заразы
 Уходят на дно как подводные
 лодки
 Там, говорят, красиво и тихо
 Вот бы мне туда, чтоб
 ничего не слышать
 Отчего люди не летают
 Не Аэрофлотом, а, скажем,
 как птицы
 Я бы стал вороной,
 я бы каркал лет триста
 Как Матисас Руст нарушал бы
 границы
 Я бы стал вороной.
 Надежная штука бульдозер
 «Камацу»
 Как самурай, силен
 и бесстрашен
 Плонуть бы на все,
 да стать японцем
 С шумом ломать кирпичные
 стены
 Плонуть бы на все.
 Ветер-шалун задирает подошвы
 Он делает все, что хочет
 делать
 Я завидую ему, я хочу
 быть ветром
 О поступках моих будут
 гадать по приметам
 Я хочу быть ветром

Александр ЧЕРНЕЦКИЙ

Печаль

Рано утром поутру
 Пойду на реку-реку
 Пойду по воду-воду
 По холодную
 И печаль свою возьму
 Я печаль свою возьму
 В тихом омуте
 Утоплю
 Распила свою косу
 Видел дрозд ее босу
 На холодную росу
 Побежала
 И в беспомощном лесу
 Есе слезинки по ветру
 Есе лукавила
 Да кричала
 Ну, а я стою стою
 На печаль свою гляжу
 Горьку думу думаю
 Господа молю
 Что ты смотришь, кривая
 Что ты смотришь, милая
 Расстреляй меня скорей
 Пока я стою
 Промолчала скорбная
 Лишь глазницы черные
 Отразили: вольные
 На столбах висят
 И в колючую траву
 Я глазами упаду
 А в далекой Украине
 Ангсты летят

Ник Рок-н-Ролл

Методист

Я бежал от сексуальной
 революции
 От любви я спрятался
 в подвале
 Но ты шла по оголенным
 проводам
 И я понял, что люблю тебя.
 Я обьял тебя колючей
 проволокой
 И пустил на тебя бульдога
 И когда он разорвал тебя
 на части,
 Я вдруг понял, что любил
 тебя.
 Мясо твоё нежное поджарил
 И скормил синицам под окном
 Твои кости хрупкие дробя,
 Я рыдал — так я любил тебя
 Зажигалкой волосы твои
 спалил
 И сидел я, грелся у костра
 Когда от тебя не осталось
 ничего
 Я орал: я так любил тебя!

ЯНКА

Продано

Коммерчески успешно
 принародно подыхать
 О камни разбивать
 фотогеничное лицо
 Просить по-человечески
 заглядывать в глаза
 Добрым прохожим
 О, продана смерть моя
 Украсить янтерьеры
 и повиснуть на стене
 Нарушить геометрию
 квадратных потолков
 В сверкающих обоях биться
 голым кирпичом
 Тенью бездомной
 О, продана тень моя
 Иду я на веревочке
 вздыхаю на ходу
 Доска моя кончается
 сейчас я упаду
 Под ноги, под колеса
 под тяжелый потолок
 Все с молотка
 О, продана смерть моя

„ГЕРМЕС“

Центр НТТМ г. Череповец

**ГОСУДАРСТВЕННАЯ ВНЕДРЕНЧЕСКАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ,
ОБЕСПЕЧИВАЮЩАЯ ВЫПОЛНЕНИЕ ЗАКАЗОВ ПРЕДПРИЯТИЙ И УЧРЕЖДЕНИЙ
ПО ХОЗДОГОВОРАМ.**

Наши высококвалифицированные специалисты различных областей науки и техники оперативно, на современном уровне решают сложнейшие производственные проблемы:

- ультразвукового контроля макроструктуры металла;
- лазерного контроля параметров технологии и состояния оборудования в металлургии;
- конструирование, изготовление и внедрение нестандартного оборудования;
- строительное проектирование промышленных, гражданских и жилых зданий по всем видам работ (от архитектурного проектирования до инженерных сетей, смет и т. д.);
- разработка и адаптация программного обеспечения к конкретному типу персонального компьютера к местным условиям заказчика.

«ГЕРМЕС» ПРОВОДИТ

- собственные научно-исследовательские работы и передает результаты потребителям;
- широко внедряет в практику законченные разработки с согласия авторов;
- перевод научно-технических текстов с иностранных языков.

«ГЕРМЕС»

**не отказывается ни от одного заказа,
ни от одного предложения о сотрудничестве.**

**Адрес: 162614, г. Череповец Вологодской
области, пр. Луначарского, 22.**

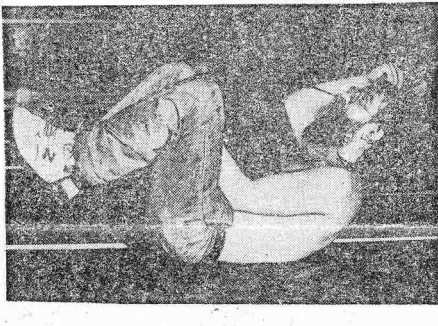
Тел.: 5-50-00. 5-43-12.

РОК

часів перебудови
господарчого механізму

рібних відтінків звуку і в результаті — до дрибнів авіарена фінанс, прорахований психологічний сценарій «мідик», розумна реклама. На виході — товар, найчастіше беззаперечний за своєю якістю, тобто за законами, за якими виробляється. Говорити ж про те, що, скажімо, Муромов — це комерційний продукт, це

все одно, що... Скористаюся господарчиним порівнянням московського історика Іллі Смирнова. Так от, неважко награти того, що сардельки в наших магазинах користуються попитом, він станете серйозно стверджувати, що це і є справжній сарделький і кількість, і якість картоплю, що в них закладено, ніяк не впливають на довжину черв'яка. Справа, їсти ж шось треба...

Оскільки з могутнього рок-і поп-попсу із Заходу нам, гіршам, доводиться битися тільки маленькій грушочкою елементарного менеджського флюкса Аладієв Радіа виступаю для всепоганого успіху «Ласкового мая». І не при тому, що в мюзиклі цієї групи дійсно немає НИЧОГО! Записати такий альбом будь-який випускник мюзикної школи може при наявності адекватної техніки за 8-10 годин, що більше-менше нісенітний єпос. Не кажучи вже про те, що тілоки в нашій країні гроші, що отримала «топня» у всіх кіт-нардах, шось не бачить, завдяки чому можна без-

карно зурити народ. Увійти на хвиліну з варіантів «Пет Шон Бойз» одні на гастролях в Англії, інші за рахунок — в Бельгії, НДР, Уганді та СРСР. Тото був би скадальщина...

Але бог із ними, з дітками, не все гаразд і в рок-королівстві. Поки наші «зірки» на оленях гідуть на Чукотку, де внаслідок відсутності засобів зв'язку «ДДТ» слухають перший раз в житті і, природно, безмірно щасливі, негарні речі почали відбуватися із підростаючим поколінням. Першими відчужили недобре у рок-столицях: ані в Москві, ані в Ленінграді в минулому сезоні не сталося відкриттів. Не врятувало всеохопну сцену шестиза периферії.

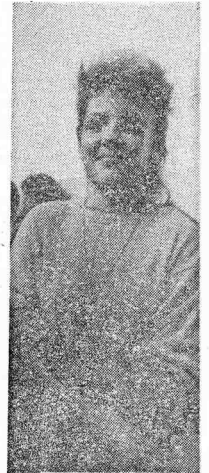
Свердловськ з усіх рок-центрів виглядає найбільш вдало, але всьому свій час, але насинає валютних круїзів уже почало падаяти на здоровий уральський ґрунт. А поки ви читаете ці рядки, народ на концерти не йде. Немає в концертних залах і тих 20 процентів молоді, яка за статистикою захоплюється роком. Не йде народ на «Алісу», «Аукціон», «Арію», і вже зовсім ніхто — на «Телевизор».

Чи жіноча ця справа?

Ось воно і сталося. Не минуло і тридцять років з того часу, коли М. С. Хрущов кинув заклика догнати й перегнати країну, яку більшість з нас бачила тільки в програмі «Час». Разом перебудувати пошити в дурні решту світу.

Заповіт колишнього керівника партії і уряду був виконаний на Україні, в Києві, де відбувся перший у світі фестиваль «Міс — Рок». Щоправда, довелося повірити на слово організаторам, оскільки перевірити, чи були за всієї історії рок-н-ролу такі фестивалі на всіх п'яти континентах, немає ніякої можливості.

Для нас ця подія стала близькою, оскільки у фестивалі брала участь група «Трійка — сімка — туз». Розповіла сачкованість «377» Ігор КРИНИЧКО.

ми за одним європейським стандартом.

— Ви спілкувалися!

— Іще й як! Ось, пам'ятаю, приходить до мене даччани і прохаче пограти на моему секс-органі. Я дав йому, він спробував... і нічого не вийшло. «Як ти на нього граєш?» — питає. Він, виявляється, такі бачив останні рід в далекому дитинстві.

— Ну і що далі!

— Нас знову запросили до Києва, цього разу на фестиваль «літарті» музики, іще в Прибалтику і в різні інші місця.

Судячи з відгуків осіб компетентних і незацікавлених, група на фестивалі виглядала справді непогано, і дуже непогано. А тепер довідуюся — про лауреата. Краше шось — «Віка» (Львів), краща композиція — група «Настя» (Свердловськ), краща група «Лав Крем» (Голландія).

НА ЗНІМКУ: Люся Моїсева.

— Чутка про нашу групу прийшла після фестивалю в Воронезі та Калузі. Восени минулого року в Харків поїбував один з організаторів «Міс — Рок» Роман Альберт з «Кітконцерту», Люся Моїсева, нешу вокалістку, він знав і раніше, а коли прослухав запис... ну, тоді все і вирішилося.

— Ти грає на різних фестивалях. Що було цікавого саме на «Міс — Рок»!

— Фантастична організація. Чудовий готель, харчування, кожного вечора — прес-бар, небачена нами апаратура і світло, та шось там казати. Інше-щось це сприймали як належне, але для нас рівень організації був занадто високим.

— Але як все ж таки з мюзиком? Чи «відлиський» радянські групи в одному фестивалі з голландськими, датськими та німецькими!

— Слабких груп із Заходу не було. У наших були й провали, наприклад, зовсім не сприймалися московська «Примадона». Але, з іншого боку, наші команди чогось іще шукають, причому кожна — своє. Є групи гірші і кращі, але вони різні. Ті ж, хто приїхав «звідні», були ніби зроблені-

Те, що рок більше, ніж будь-який інший напрямок у мистецтві, відображає процеси, що відбуваються в суспільстві, — не відкриття. Економічні потрясіння привели до такого стану, який найбільше нагадує апатію. Додати до цього ще й кризу в ідеології, пов'язану з використанням сталінських «світлик ідеалів». Аудиторія готується відпочинку від повсякденних неприємностей. Раз стало менше хліба, то повинно бути більше видощів — і в цьому розумінні «Ласковий май» дійсно народна група нашого часу. З чим усіх і подорожувало.

Олександр МАРТИНЕНКО, президент Харківського рок-клубу.

НА ЗНІМКАХ: Юра Шатунов і Юрій Шевчук. Жерти «редянського шось-бізнесу»!

Фото Миколи КОВАЛЬЧУКА.

Щось загадає коїться з музичною сторінкою «ЛЗ». Спочатку з'являла вона досить регулярно, а десь з пір року тому раптом зникла, неначе химера або якийсь безлітневий припад. Мабуть, дітки поцупили. Роззубілені читачі запитують: чи ж це наважди? Та ні, ми також мріяли, що ті чорношкірці понане тридцять груп! На ці запитання ми спробуємо відповісти саме сьогодні. А також вищемо хроніку новин з того світу, де панує приватна власність, де продовольчі магазини повнісінькі різноманітні їжі, що ми такої не бачили і за сімдесят років, а гарних плагіатів виходить більше, ніж у нас погонів.

Окремий інтерес викликає сумна доля Харківського рок-клубу. Чи є він, чи десь загубився у мараєві провінційної перебудови? А музиканти продовжили свої молодіжні, що утворювали понад тридцять груп! На ці запитання ми спробуємо відповісти саме сьогодні. А також вищемо хроніку новин з того світу, де панує приватна власність, де продовольчі магазини повнісінькі різноманітні їжі, що ми такої не бачили і за сімдесят років, а гарних плагіатів виходить більше, ніж у нас погонів.

І сподівалось, що вам буде цікаво про все це дізнатися.

ПОХОРОН РОК-КЛУБУ,

або Саркастичні танці на димлячих руїнах

«Проюю мне кажется,
что мы — герои,
Первой я уверен,
что мы — просто мразь».

[В. Гребенщиков, «Герои»].

Ч. I. Дуже художньо-літературна

«Коли відгрімали останні фестивалні акорди, вони деякі час постояли біля сцени, спостерегаючи за неспішним демонтажем притомного апарату, потім розвернулися, мовчачи вийшли з ІКК на безлюдну нічну площу і, не змовляючись, пішли геть. Відома від останніх днів була настільки велика, що ніхто з них не помітив трамвая, який під'їждив до площі, не почув вереску гальм і відчайдушного крику літнього вагонновоїто-го. Застійли в мерзотному повітрі крики «доброго врання, що бризнула на рейки, і перемолоті кімчачки, що в безлюдді валилися на узбіччі, — таку жалюві картину побачили годиною пізніше на транзитній зупинці фреатувальників найближчого промислового підприємства, які поверталися додому з нічної зміни. А вранці трагічно загинили члени ради Харківського рок-клубу його провідних музикантів із нечуваними почестями ходили у братську могилу, старенький «Шарп» виводив сумну пісню «А при коммунистах все было добро», і заворушило завалені коши тусовців зрощували незатійні надгробні горбки гіркими словами, покладаючи при цьому корні траурні віночки, акуратні букетики незабудок. Завершилася ціла епоха у розвитку харківського рок-ропу...»

Ч. II. Об'єктивно-реалістична

Проте, наводючи уривок із вступної «Вербоси рок-ропу», що готується в місцевому самвидав, я трохи погіршив трітій кінцевої істини в останній «інформації». Оскільки після завершення амуніторного фестивалю «Рок проти сталінізму» вищезагадані персонажі не тільки не загинули, але й згіршо навпіл дотяглися до відносної фешенебельного готелю «Кірово» і в компанії тих самих злегка зворушливих і умовно юних, але зовсім не запляканих тусовців цілу ніч жерли горілку та румиски кочми, люблячи по постаченні до нашої країн клікою кривавого Н. Чаушеску (з метою спознавання радяцького народу інесення збитків перебудові), на честь завершення багатоденного заходу. І не знали, що цієї ночі закінчиться час Великого Протистояння і почедаєся

епоха Внутрішньої Грізні та Природної Деградації. Про час Великого Протистояння рок-клубу партійно-комсомольсько-профспілкового та іншого апарат досить бачито налісно в першому номері журналу «Рок-ін-роль» на Харківщині, і повторюється все це немас сенсу. Зайняті ранище невдоволено боротьбою з рок-ролом володарі міста або пірнули у федераторну політичну боротьбу із Коротичем, Статушечком та власними дисидентами, або зникли на персональні пенсії і в інші заадаєдгі пріксті місця, а якісь збірний Харківський Рокер, що із верістю танка лунувся об протитанкового іжака, раптом побачив, як іжак струнує кулями і полетів на нові рубежі — на Кубу або в Північну Корею, а попередів відкрився широкий шлях в нікуди. У Ленінграді на час видення такої ситуації була за спиною лезна матеріальна база у вигляді всенародної популярності, плагіатів на різних фірмах і пильної уваги комсомольської власті, чорнявіх зеленіх грошей якоюсь кількістю їхніх дерев'яних раковиних аналогів. У Харкові такої можливості ніколи не було, немає, і я постою на багню перекотіти і повалення. Лінійні і абсолютно нездарний механізм впади на будь-якою рівні і відповідні цілям офіційній громадській структурі: генеріторів не заати до свідомого ді, а інвалідтернативні менеджери являють собою улі пародію на своїх ін-

тегрованих у систему колег, відрізняючись від них тільки довшою нечистих язиків, що вивергають туманих навколоперебудова руляди. В такійот умовах рок-клубівські діячі, включаючи деяких музикантів і адміністраторів груп, що невідомо звідкі з'явилися, замість того, щоб героїчно заступитися напередодні близької перемоги громадськіські свобод (див. початок статті), взяли триваліше лягти і грізти один одного, гарчачи від насолоди. Але ж ідея рок-клубу в Харкові завжди, мабуть, існувала як ідеальна ідея (пардон, мадема, за тавтологество), як якась ефемерність — на відміну від ленінградської ідеї, що матеріалізувалася у боротьбі за «вільному насильству» і народила — на протипаув офіційній — ендертранду формальну структуру, і на відміну від ідеї свєрдлоської, реалізованій за умов достатньої культурного політичного і соціального діалогу (це справедливо, тому що ніде, окрім «Ельчницька», я не зустрічаю апаратних комсомольських працівників, яким хотілося б поітиснути руку).

Вищесказане, зокрема, пояснює, чому нині у рок-клубу не залишилися ніякі юридичного статусу, ані приміщення, ані якіхось матеріальних трюфів на зразок апаратури, воєтнєтрявних сейфів або ставок в БСТ. І це просто ніколи не було. А було, є й буде тільки незміне «свєтле» право жєбувати у різних ситих функціонерів любозжаної допомоги в організації чогось або, на крайній випадок, благословенного неутраччєня.

Ч. III. Бульварно-соціологічна

Отже, розпад колись єдиного харківського рок-ропу на дві нові незалежні, у своєму чергу, розрознені тизо проліти кудись подали на некомерційному візку, тому що «сова», який «лабєа» музичну підліпшчину, потенційно більш вражєе, ніж його колега-метафєра, який в'яло прикидається Брайеном Дікінсоном або К. К. Даунінгом.

І нарешті, третя, ортодоксально тенденція представляє особисто членом ради клубу Андрієм Героїзовичем Шуміліним, відомим у широких тусовочних колах однієї шостої частини суші як «харківський смугастий», який ілюкєти наводив грізний жєх на місцевих комсомольців самим фактом свого існування і який прагне вивергати нашу дієвність на відповідність великий бутійтєний рок-ропний ідеї, а при деякій неузгодженості відмовляє тому, що відбувається, у праві на існування.

Отже, розпад колись єдиного харківського рок-ропу на дві нові незалежні, у своєму чергу, розрознені тизо проліти кудись подали на некомерційному візку, тому що «сова», який «лабєа» музичну підліпшчину, потенційно більш вражєе, ніж його колега-метафєра, який в'яло прикидається Брайеном Дікінсоном або К. К. Даунінгом.

Сергій ОПІЯНИК

Ч. IV. Музично-драматична

Коли в попередніх главах при опусиванні соціальних кантакізів у розвитку харк-ропу мені довелося віддати данину марксистсько-ленінській методології, застосувати лєвасу класифікаційну, то робити це у короткому музичному огляді, який вміщено нижче, я не вважаю за потрібне. Найбільш ідолюшенованою командою у Харкові, безумовно, залишаються «Вранєні люди» («екс-«ПД»). Із іміміграцією і повою у їхньому складі мультіінструменталіста Сергія «Чижєа» Чирєкова музон «Вранєні люди» став різноманітнішим, особливо в порівнянні із суворим ідеологічним хардом періоду Шостога Ленінградського фестивалю. Але, як і ранище, гідзвідками залишаються номери і тематикальна пєва на сцені Сашка Чернецького, хоча його пісні і стали глибшими та складнішими.

Останнім часом зовсім різку тєсору активність проявляє хавєцьке хард-нєвоєлігєнтне утворєння під назвою «ПП!». Як завжди, особливу увагу приваблює трагічна фігура СЕБєа, сплєкєтєва яку немає сумнів. Гадаю, що один відєоклєп, показаний по ЦТ, обезсмертєє біл фронтєма «ПП!» на віки вічні. От тільки, де це кліп... «Передом сезону у звєнєнє-нєкомерційній діяльності («Клєркoff for export»), мєбуєтє, стали «Троїка, сємєрка, тузє» — явєє для нашого міста в чомусь нєхарактернє, але, судєючи з усього, природєна як рєакція на деяку політизовєність останніх рєбіє. «ЗТТ»

РАДІОВОР

14.04.90

НЕКРОПОЛЬ

— група вено естетська, але досить жива, не виборочна, як «генеральне переживання». До того ж їхній адміністратор, продюсер І. Сенчик так вміє «бавити» баки своєю співбесідником, уводять в оману навіть і довірливих журналістів, організаторів концертів і мільйонерів.

ХРОНІКА

Із інших грандіозних «збірників» у відеочому реаліті «Шоу» у хронічному зліті, «Против» у мажорній тусовці. Окрім слова про групу «Утрор», вони кілька разів були на межі переходу до нової якості: після Кривогощанського фестивалю, після фестивалю концертів із «Звуки МУ», після всеєвропейського шашубу в Ярочині. Але входи щось не складалося, і не витримавши безперспективності і хронічної нестачі грошей, із групи пішов ІІ «паровоз» — барабанщик — Сергій «Дядя» Чемолосов. Доправа, інші учасники прийняли до складу чергового драм-машину, але невідомо, наскільки їй вистачить. Набагатопоширені частіною рок-тусовки, безумовно, є асиміларанти, що згуртувалися навколо лідера своєї фракції, багато харківського неовангер-дурого Сергія М'ясодова. У їхньому чині комуністична група рок-клубу: тріо «АВ», яке має у складі двох комуністів і брата комуніста. Їхня схильність до авангардного музичництва, проте, зрозуміла. Тут же і були, що грають «брудняки» урбаністичний рок-н-рол, зокрема «Товариш».

А поділі користь численні адвокати всього того, про що наведено вище.

4. V. Вульгарно-психологічна

Що ж, ціною, тримає всю цю різноманітну публіку в умовній орбіті рок-культури в наш час немалих зусиль, без особливої неїди на пробіжники в майбутнє! Дозволю собі помилувати.

Будь-яка вульгарно-психологічна теорія, що андерграунд-культурою займаються люди, котрі з якоїсь причини потерпіли фізико-психічно. Тобто у глибині їм ой як хочеться рятися у спортивні Адріанівські міфологію, чувати під кожним куцем ламбоду із колодними мулатками і в найдашню тисна-тисна. Натало і в ПІ «мерседес» вони, давай злістиво, проведуть вважати фестивалі, вступати у патуві зносини зі своїми подругами прямо на сходах зав'язати стеганки у налізгалові журналістів.

Але ж і правда! Все простіше! Всі сидимо і чекаємо, щоб придуть багаті шенями, повинні які, що люблять авангард, білку авторіщно опозицію, і куплять нас гамузом, як А. К. і вие тоді, ми будемо годоново віддавати Кардена, хлестати нерозуміле віскі і жити з ілюзіями райським гротом на Багамських островах. І тим по-ромоимо дивозові.

Філ Коллінз, чий останній альбом «...Ват Сервіс» посідає зараз 1-е місце в хіт-парадах 21 країни, оголосив про свої подальші концерти, які відбуватимуться 22—24 та 26 квітня в знаменитий концертний театр Роял-Альберт-Холл. Ек, феши «Дженезіс», а що, слабо вам знати? Місто Лондон на концерт свого улюбленця Девіда Найдрітвічху кошу подорожувати телефоном у Лондон, за яким бажаною можуть забронювати собі квитки: 01-823 9998. Дарувість квитка — від 15 до 22,5 фунтів стерлінгів.

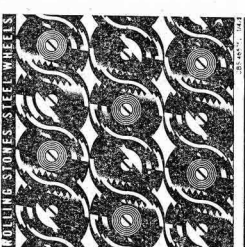
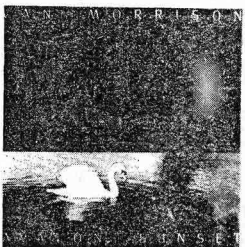
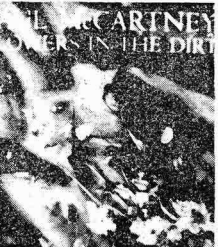

Вокаліст Джо Алн Тюрнер та гітарист-віртуоз Інгві Малмстіна більше рази не грають, товариства «Срок» не витримали подальшого співробітництва. На згадку залишилися лише альбом «Концерт в Росії», на якому записані країні композиції Малмстіна, збігачий законотворчим вигуканні френчів Москви та Ленінграда. (На цих концертах побував і харківський народ. Чувати, можливо, там, на платівці, і ваш голосок десь проригкється? Повірте, ми занесемо це в анкету).

BAD ENGLISH

Нова металічна супергрупа називається «Бед Інгліш». До її складу увійшли і два музиканти з групи «Джорні»: Ніл Шон [гітара] та Дмонван Кейн [вокаліст], відромі вокаліст Дюно Уейт, а також ударник Ді Кастранова та Саксет Рік Філліпс. На фірмі «Епік» вийшов дебютний альбом групи.

Як з'ясувалося, «Секс Пістолз» — це не тільки історія. Вже досить шкряпа «люберстна» дисконграфія групи поповнилася двома новими платівками: альбомом «Іюл Флюенс Ю. Ка» та збірником «Флеа».

Відомий музичний критик Роберт Крістау відраценував на сторінках тижневика «Білдинг Вокс» методично вигушені у США альбомом трьох вітчизняних груп. Найнижче він оцінив альбом Боркса (Гребецька «Радіо Ішка» (фірма «Коламбія»), який зарекомендував в концепції прогресивного року, котрий був прогресивним на початку 70-х. Більш високу оцінку отримав «Кікуваті», розумний і гіпотичний рок Петра Мамонова, лідера групи «Звуки Му», чий альбом випустила фірма «Опала». У минулому році група також записала в США сороздатку, продюсером якої був Марк Камікс, й альбом в Англії на фірмі «Ленда». Продюсером британського альбому був Фреді Ено. (Найвищою оцінку удостоївся диск Віктора Цоя і К' «Група крові» (фірма «Глоб Кассет»), який, за думкою Крістау, є, звичайно, відповіддю на пісню «Бітлз» «Ніро» в СРСР.

Розумники, що страивали «авантюризм»в аналозі оцінюють їхнього «бога» з глузду не звесті, спішу повідомити, що вони можуть придати югославське видання альбому БГ у «Гробріяці», що під «новим» отверним театром. Альбом записаний в Югославії кооперативом (якби не він, ми б іще дого платили не собі ж, ЕББі Хоффман був одним із засновників так званої Міжнародної Молодіжної Партії (Youth International Party, або скорочено YIP), більше відомий як рух Йіп. Він був термом скандально відомого судового процесу над «мікаською сімкою», організатором десятків демонстрацій та інших акцій протесту проти війни у В'єтнамі, він є автором багатьох лібретажних дозугів, і саме він назвав молодих неконформістів кінця 60-х років «нацією Вудстоку» (Woodstock nation). Ідеї Хоффмана мали великий вплив на творчість багатьох рок-груп, таких, як MC5 або Jefferson Airplane.

У минулому році відбулися дві сумні події, які, на жаль, пройшли майже непоміченими, принаймні, якщо судити за радянське пресо.

Приблизно рік тому, 12 квітня 1989 року, у віці 52 років помер Айвін Голлплат, найзнаменитіший ідеолог радикального крила руху хіпі 60-х років, який зробив значний вплив на субкультуру того часу. ЕББі Хоффман був одним із засновників так званої Міжнародної Молодіжної Партії (Youth International Party, або скорочено YIP), більше відомий як рух Йіп. Він був термом скандально відомого судового процесу над «мікаською сімкою», організатором десятків демонстрацій та інших акцій протесту проти війни у В'єтнамі, він є автором багатьох лібретажних дозугів, і саме він назвав молодих неконформістів кінця 60-х років «нацією Вудстоку» (Woodstock nation). Ідеї Хоффмана мали великий вплив на творчість багатьох рок-груп, таких, як MC5 або Jefferson Airplane.

25 вересня 1989 року на 101 році життя помер один із найвідоміших авторів популярної музики і джазу Івінг Берлін. Він народився в Росії. У 1882 році його родина емігрувала в Росію в США. Його в'єнок у культуру Америки вичко через «White Bird» (1911), «Izzy Stripling Skies», «Check To Check» і «Play A Simple Melody» до «White Christmas», 19 є автором кількох тисяч пісень та мелодій, музики 19 мюзиклів та 15 фільмів, серед яких перший в історії звуковий музичний фільм «The Jazz Singer» (1927). Івінг Берлін був останнім з авторів, які стояли біля кордону американського джазу і популярної музики.

- Нові альбоми:
- Елл Морріс — «Авсон Селет» [Завід соція в Авелоні].
 - Бол Маккартні — «Флауерс Ін зе Дот» [Квіти в Братні].
 - «Роллінг Стоуз» — «Стін Улз» [Стілець колз. а.]

Склад зар. біжної музичної групи в Д. Оутера від 822. НІ: ДОСЛ. ДИМЕРС. В.

Дайте рок-шанс

Субъективные заметки
о музыкальном бизнесе в СССР

Воспитаный в духе советских традиций, когда за попытку танцевать на рок-динопоре можно было и влюб от дружинника получить, я был до одного дупи прокут случаем, произошедшим со мной на одном из концертов прошлого года музыкального фестиваля «Интершанс». На сцену вышла группа «Аттракцион», которую я признался, считаю, не моему. Сколко обра- тился к публике в приветст- вием, смысл которого сводил- ся к тому, что разговаривать на высшем уровне сейчас можно особенно живо, поскольку французское телевидение ве- дет съемку концерта, так что «поглядят, ребята, фильм, как вы умели веселиться!».

Ребята стали веселиться уже всем сям. И же, стои покеи самой сценой, своим скачущи- м шагом, своим телопера- ступу гарнату. Сначала он «не-возврат: ты, парень, то- же ты жид!».

Но мне реальный шагм направил миллионером в явном намерении вывести ме- ня из зала, но, зная акцент различия, я поточнее репю све- дения: «Вы, молодой человек,

или танцуйте же всеми, или отдайте в сторону, не мешайте людям бодать. Это же для зрителей сигнал, помянуть надо!».

И впоследствии об этом эпизо- де не любознательный ради, а потому, что в словах миллио- нера есть один очень нервный момент: «Фотосъемка «Интершанс» — это мероприятие в первую очередь для зрителей». Но не подумайте, что я вкладываю в эти слова отрицательный смысл. Дело тут не в нем.

Целью советских рок-групп продолжает расти. В нормаль- ных условиях они могли бы записывать свою музыку в студиях, выпускать пластинки, которые продавались бы с равной степенью успешности — не только у нас в стра- не, но, возможно, и за рубежом, где интерес к советскому року все еще худо-бедно суще- ствует.

Но условия таковы, что в огромной стране функционир- ует одна-единственная фирма грамзаписи, которая выбирает для себя явно необременитель- ный режим работы и даже не- лезет посылать деньги, которые буквально лежат у нее под но- гами. Что это такое? Давайте.

Выпускает «обязательные альбомы»: «Отец не выхо- дит» и так далее.

И не выпускает такую пластинку, чтобы затем прода- вать ее на рубеском? Этот вопрос я задаю на пресс-кон- ференции в «Межкнига» и по- лучаю ответ: в такого рода со- трудничестве мы на данный момент не заинтересованы. Я прекрасно понимаю организаторов «Интершан- са» — проблема от такого со- трудничества будет куда бо- лее, чем реальных резуль- татов.

Лично я вряд ли купил бы диск с первого фестиваля — слишком много было там групп совсем не интересных. В нынешнем году организаторы постарались представить некоммерческие направления советского рока, и это им в значительной мере удалось.

Но тут-то и возникает парадокс. Смотреть и слушать та- ких музыкантов приезжают в основном люди, главная цель которых — коммюния. Исполнители, которых они от- бирают, должны хорошо прода- ваться. Следовательно, самые лучшие шансы именно у ком- мюнерских групп.

Особо ярко это проявилось в прошлом году. И боровал с многими гостями фестиваля, и почти все они говорили очень правдивые вещи: со- ставным исполнителем на- дужно контролировать вышедший

рок, чем ждал, от все чего- своего, чисто русского, оригинального. А на деле все по- лучалось наоборот. Выступле- ния отличной киешской коман- ды «Вопли Виздолговца», ит- рающей поразительную смесь панк-рока с украинским фоль- клором, удостоились лучшего отзыва синохотельного одобрения. Зато бурно восторгов вызвала группа «Супер Рэ» — коллектива в высшей степени профессиональный, но не ба- лующий оригинальностью.

Может, иностранцы чего-то недопонимают? Может, мы сами должны «выставляться» кандидатуры на экспорт? А вот это, как говорится, не знаю. Во-первых, я точно знаю, чем все завершится, если за- дею вновь возмущать наши официальные инстанции: за- рубез в очередной раз посетит группа «Аттракцион», которая, впрочем, тоже «способует» повышению нашего престижа!

Становится ясно, что если по- чести технологии мы остались от развитых стран навсегда, то в смысле рок-музыки — все- го лет на пятьдесят — двад- цать.

И второй: в этом году на «Интершанс» приехал акаде- мик Леонов, но в буднич- ной обстановке, а потому вы- казывать контракты, могут

тем не менее способствовать популяризации за рубежом на- шей музыки — а именно в ви- ду журналистов, ведущих ра- диопрограмм. Многие из них поехали в Москву с хорошими рекомендациями. И если благо- дади их усилия «Братья по року», «Восточный синк- ром», «Не ждали», «Бригады- ра», «Книжки дом», «Разные люди» станут известны за пре- делами нашей страны — это уже кое-что.

Кстати, насколько я знаю, есть идея превратить «Интершанс» в «высший» мероприя- тие, проводить его и в других странах. Идея симпатичная, но тогда придется сосредото- читься на фестивале. Ведь, например, в Великобритании, Франции, ФРГ (спросок стран можно продолжить) для того, чтобы обратиться к себе внима- нием, исполнителем нове- ноизобретенной версии зна- менитой «Ламбады».

И еще один немаловажный, с моей точки зрения, момент: я убежден, что трехдневный фестиваль в московском Дворце культуры имени Горького за- удача во многом потому, что его организаторы — «Международная книга» и культурный центр «Фили» — отдали это дело в руки лю- дей молодого, энергичные и главное — разбирающиеся в рок-музыке.

И. ЗАХАРОВ.

«КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА»

22 мая 1990 г.

АФИША НОЯБРЯ

10-11. ДК имени 50-летия Октября. Программа в стиле сквиз-металл. Группы «Крогер» (Воронеж) — «Черный облез» (Москва), Саша Ко- новалов («Крогер») открыл концерт стремительно ворвался «три-металл». К нам зачастит столичные «тяжелые молни- тышки». На этот раз госта зовут «Черный облез». Это довольно «старая» группа, ко- торая, однако, упорно держит- ся «в тени» и громкой славы, увы, не снискала. Первые по- пытки пригласить ее в Воронеж относятся еще к 1987 году. Тогда не удалось, зато сейчас пожадуется! На концертах вновь складывается наход Ко- новаловских «самозвонки».

17-18. Малый зал кинотеатра «Пролетарий». Киномузы- кальная программа «От ду- гавого орна до серпа и мол- ота», подготовленная млао-

дежным кинолюбом «Диалог при ГМИ. Состоится премьер- ный показ фильма «Оно», сня- того на «Евфимьев режиссе- ром Сергеем Омарович по мотив. ам «История одного города» М. Салтыкова-Щедрина. Фильм долго шел в эфире и наконец дошел. В картине звучит музыка Сергея Куре- лина и знаменитая песня «Россия» в исполнении вы- шшевой группы «ГПД» (Харь- ков). Перед фильмом музы- канты группы (теперь она на- зывается «Разные люди») да- дут акустический концерт.

13-16. ДК «Юбилейный». Бард-эстрада № 1 — Алек- сандр Розенбаум с новой про- граммой. Вот уже не овидая его так скоро в гости. Остает- ся только поздравить счастли- вых обладателей «столону на концерте дорогого гостя с цен- ным приобретением. Не пожа- леете!

На снимке: группа «ГПД».

* Молодой коммунар / Воронеж *
10.11.90г.

Привет!

Неделю не общались. Не шибко веселая она выдалась, много было всяких безрадостных новостей: «Рок-Саммер» в Таллинне «сминтился», «Роллинги» к нам не приедут, да еще на всем прочим «прелесть» наши «большие дяди» взяли да и закрыли чуть-чуть было приоткрывшиеся границы — сидите, мол, и не рыпайтесь, нечего наши товары куда-то вывозить. Оказывается, в магазинах ничего нет только потому, что наши туристы все вывели, и теперь «буржуи за бугром» только тем и занимаются, что мылятся нашим хозяйком и за обе щеки уплетают наши аватары.

Но в скрупулезной жизни нужно отметить и отрадные явления. Вот, например, вышел «Джем» № 2. За границу поехать нельзя, зато можно прямо на месте выиграть альбом Джона Джем американского производства — стоит лишь ответить на вопросы «Теста» из дебютного выпуска «Джема» (см. «ДЗ» от 25.7.90), но торопитесь: сегодня последний день, когда можно сделать открытку. Ответы на вопросы и имя победителя — в следующем выпуске «Джема».

ДЗ
ДЕВЯТЫЙ ЗАПЕЛ
1.08.90
7

СПРАВОЧНОЕ БЮРО

ВОПРОС. Недавно в одной из музыкальных программ Большой студии Би-Би-Си услышал классную воцуду в исполнении Пола Янга (если, только я правильно расшифровал имя). Хотелось бы узнать, но никакой информации мне найти не удалось. Уж не тот ли это Пол Янг, который играл в американской группе «Кросби, Стиллз, Нэш и Янг»?

Роман ВОЛКОГОН, унцашья школы-лицей.

ОТВЕТ. Нет, Роман, не тот. «Того» Янга зовут Нил, а Пол Янг никакого отношения к знаменитой супергруппе 70-х годов «Кросби, Стиллз, Нэш и Янг» не имеет хотя бы уже потому, что в 1968 году, когда образовался этот фольклорный квартет, «нашему» Янгу было только 13 лет (он родился 30 ноября 1955 года), да и работает Пол сейчас в другой музыкальной направлении, чем, впрочем, вовсе не говорит о том, что его музыка хухе.

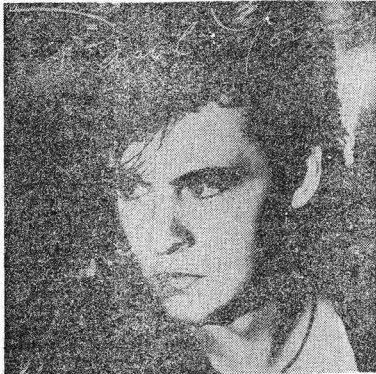
Сейчас Пол Янг считается самым ярким британским исполнителем той музыки, которую окрестили именем «голубоглазой соул» (т. е. черная музыка с элементами казачьих музыкантов), впрочем, я бы сказал, что по саунду его музыка — это добротный европейский электро-поп.

Начинал Пол Янг в качестве дирижирующего вокалиста соул-группы «Q-Tips» (1979—1982), пребывая в которой ханжос хорошей школой для Пола.

После распада группы Янг продолжил сотрудничество с ее клавишником Яном Кьюли, в паре с которым он написал большинство своих песен. В 1983 году появился первый альбом Пола «No Rain», в который вошел его боевик «Wherever I Lay My Hat» (1-ое место в британских хитах).

Последоваше вскоре очень успешное, но чрезвычайно длинное и напряженное турне Янга по Европе и США вызвало переутомление и частичную потерю голоса — довольно продолжительное время Пол не мог брать шесть верхних нот своего обычного голосового диапазона. Лишь спустя 18 месяцев после выхода первого Янг смог записать свой второй альбом «The Secret of Association» (1985), обложку которого вы видите на снимке. В 1987 году компиляция из двух первых пластинок Пола была выпущена в ГДР фирмой «Амига».

В 1986 году Янг выпустил сразу два альбома: концертный «Live At Last» и студийный «Between Two Fires», ставший в Англии «платиновым». Этот пока последний гигант Янга был издан также новой венгерской фирмой «Гонг».

ВОПРОС. Когда Харьковский рок-клуб намерен провести фестиваль под эгидой телепрограммы «Чертова козель» и какие инородные кандидатуры и как приехать? Какие вещи должны войти в альбом, который собирается записать на «Мелодия» группа «Разные люди»? И скоро ли выйдет на этой фирме обещанные первый альбом «Звучит муз» и новый диск «Квадрат»?

Спасибо, Андрей.

ОТВЕТ. Как сообщил «Джему» член совета рок-клуба Сергей Олейник, фестиваль должен состояться 25—27 ноября. Состав участников окончательно еще не определен, но вероятнее всего приедут «Апрельский марш», «Настя» (Свердловск), «Восточный синдром» (Магедан), «В. В.» (Киев), «Кожин дом» (Одесса), может быть, кто-то из «Фирма».

На мой вопрос о содержании будущей дебютной пластинки «Разных людей» на «Мелодии» их нынешний лидер-вокалист Сергей «Чиж» Чижиков сказал, что это будут новые композиции, ранее не записывавшиеся, но частично уже звучавшие на концертах группы. В альбом планируется включить такие песни, как «Жучу чаю», «Предсказателя политичка», «В старинном городе О(бломове)». Кстати, хочу напомнить, что группа «Разные люди» ищет спонсора для записи и выпуска этого своего первого синглового альбома на фирме «Мелодия». Заинтересованные лица и организации могут обратиться со своими предложениями по тел. 63-98-33 (7.00—11.00) или 63-53-75.

По поводу твоего последнего вопроса, Андрей, ничего конкретного сообщить не могу, ибо пути Господни и фир-

мы «Мелодия» неисповедимы. Слышал, что Б. Г. скоро должен начать работу над своим новым «западным» альбомом, который на этот раз, вероятно, будет иметь более ярко выраженное «русское» звучание.

ХИОНИКА

▲ В музыкальных кругах поговаривают о реанимации легендарных «Секс Пистолоз», и это вполне реально, несмотря на то, что забавная «Пистолозов» Джозии «Гилушпа» Лайдона не будет принимать участие в этой востальгической операции. Оставшейся же троице — Стиву Джоунзу, Гелю Мэтлоку и Полу Куку некий американский импрессиарио уже предложил по 30 тысяч долларов за 12 концертов в нескольких городах США. Пока, однако, неизвестно, кто бы мог заменить Лайдона. Сначала в качестве возможной кандидатуры упоминался Эксел Роуз из Guns N'Roses, но сейчас все чаще мелькает имя Стивни Нью, бывшего вокалиста группы Rich Kids, в которой играл Мэтлок после ухода из «Секс Пистолоз».

▲ Недавно впапа фольк-рок: Боб Дилан был удостоен одной из самых престижных и почетных наград Франции — Командорского Креста Искусств и Литературы.

▲ Гитарист Дейв Эвансон покинул канадскую группу «Энива», его последний альбом называется «Past And Present Lives».

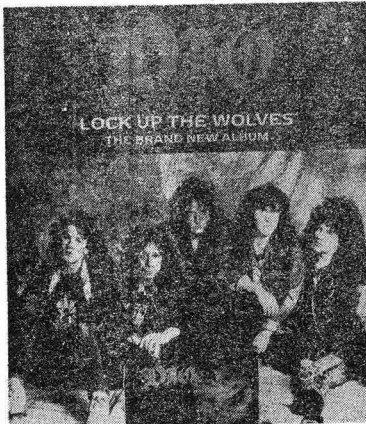
▲ Вновь собралась группа «Азия». В ее нынешнем составе играют два ветерана: Кара Пармер (ударные) и Джон Уэтон (бас), а также новобранцы: гитарист Элан Дэрби и клавишник Джонни Бит.

▲ Марк Нонфлер собрал собственную группу The Nothing In Between, в состав которой, кроме него самого, вошли еще два гитариста — Брендан Крокер и Стив Филлипс, а также басист Маркус Клифф. За барабаны стал менеджер Dire Straits За Вилкс. Недавно эта сенсационная новость получила свое продолжение: только что образованная команда уже выпустила свой первый альбом под названием «Missing... Frustrated Having A Good Time».

▲ В следующем номере «Мелодии» должен выйти новый диск «Амис» — «Ишам». Недавно группа вернулась из концертного турне по Франции, где наиболее часто задаваемым вопросом местных слушателей была «Почему группа играет такую странную музыку?» «Пожните у нас, может, что-то и поймете», — ответил на это «Доктор» Кириев. Уйдя из Ленрок-клуба, Кириев и К. существуют сегодня сами по себе. («РБ», Ростов-на-Дону).

▲ Покинул рок-клуб и другую основатель «Амис» Слава Задерий вместе со своей группой «Гатас». Они перешли в Питерский театр-студию «Секрета». Их примеру последовал и Майк с «Эпохеарком». («РБ», Ростов-на-Дону).

▲ Члены Аппетач чудом спаслись во время пожара, недавно вспыхнувшего в студии, где они готовили новый альбом.

▲ Ронни Джеймс Дно снова проказал крупное изменение сопровождающего состава: группу покинули Джими Бейн (бас) и Клауд Швелл (клавишник). Тем временем вышел очередной альбом хетри хард-рока под названием «Lock Up The Wolves» (на снимке).

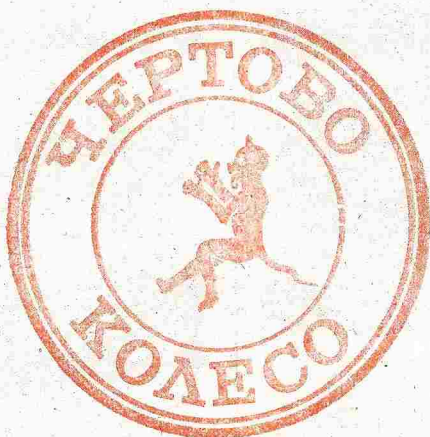
Новые альбомы: NICK CAVE - «THE GOOD SON»; TED NUGENT - «CALL OF THE WILD»; DURAN DURAN - «DECADE»; BHAKATAT - «TURN THE MUSIC UP»; BLUE ÖYSTER CULT - «CAREER OF EVIL»; THE METAL YEARS; IOGY POP - «LIVING ON THE EDGE OF THE NIGHT»; ROCKY MUSIC - «THE LATER YEARS»; JOHNNY WINTER - «FIVE AFTER FOUR AM»; THE PRETENDERS - «PACKED!»; EMPLY DEAD - «A NEW FLAME»; RICK WAKEMAN - «SEA AIRS»; GRATEFUL DEAD - «BUILT TO LAST»; AXIIS - «KINGDOM OF THE NIGHT»; WAGNIN - «ROCK RIDING»; MALICE - «CRAZY IN THE NIGHT»; «Восточному «Мелодию» приращение к слову «ночь»! — Н.В.».

ОБЪЯВЛЕНИЯ

- Купую журналы и книги на английском языке, связанные с джазом, рок-музыкой и контркультурой. Писать: 310162, Харьков, 162, в/я 3195.
- Интересуюсь пластинками англо-американского фольклора и блюза 800-70х гг. Тел. 49-638.
- Купую или обменяю пластинки Робина Трурда и группы «Фри» и «Алсуазия». Тел. 67-17-50 (Андрей).
- Ищу пластинки Джими Хендрикса, а также мастер-ленту блюза. Тел. 62-36-44 (Игорь).

- Приобрету пластинки групп 60-х гг. направления мерси-саунд («Холланд», «Квинс», «Манкс» и т. н.). Тел. 50-58-17.
- Обменяю или купую альбомы групп «Фри», «Ван Дер Графф Дженерейтор», «Атомик Рустер», а также пластинки блюз-роковых и ритм-н-блюзовых исполнителей. Тел. 23-45-24.
- P. S. Все телефоны в данных объявлениях — харьковские.

Выпуск подготовили
Нинита ВЛАДИМИРОВ,
Логотип Андрея ДАШКОВА.

Музыкальный видеоканал

СУББОТА, 24 НОЯБРЯ, 2 ПРОГРАММА, 22.45;
Д-4—21.35; Д-3—19.35; Д-2—17.00

Уважаемые любители рок-музыки! На этой неделе «Чертовое колесо» вновь появится на экранах ваших телевизоров. На сей раз вас ждет двухчасовое путешествие по городам Украины. Ну, ну, вспомните, какие украинские группы вы знаете? Правильно, «Вопли Видоплясова». Ну, кто же ее не знает?! А... вот еще вспомнили «Братьев Гадюкиных». И все? Небогато, однако.

А кто слышал «Коллежского Ассессора» и «Работу хо» (Киев), «Разных людей» (бывшая ГПД) с Сашей Чернецким и «Тройку», семерку, туз» из Харькова, «Вику» из Львова. А как вам нравится такое название, как «Кошк-ин-Дом» — одесситы, которые, не выдержав «одесского юмора», недавно переехали в Ленинград? Не слышали? То-то же!

В нашем видеоканале вы не только сможете услышать новые записи этих команд, увидеть их концертные выступления и посмотреть снятые режиссером А. Гансоном видеоклипы, но и встретиться с самими музыкантами.

Так что всех желающих познакомиться с творчеством и житьем-бытьем рок-музыкантов Украины милости просим к телевизорам.

На снимках (сверху вниз, слева направо): В. Гойденко («Коллежский Ассессор»), А. Чернецкий («Разные люди»), С. Попович («Работа хо»), группа «Вопли Видоплясова».

Фото А. Шишкина

РАЗНЫЕ ЛЮДИ

